

re, og i øvrigt er en række ministerier blevet inddraget i udarbejdelsen af redegørelsen.

Redegørelsen behandler Færøernes og Grønlands status i forhold til de gældende traktater, men også i forhold til forfatningstraktaten. Det er min opfattelse, at hver en sten er blevet vendt, og at konklusionerne er prisværdigt klare i denne redegørelse. Af redegørelsen fremgår bl.a. følgende konklusioner:

For det første gælder de nuværende EU-traktater ikke for Færøerne og Grønland, og forfatningstraktaten ændrer intet på Færøernes og Grønlands stilling i forhold til EU. For det andet indebærer forfatningstraktaten ikke ændringer for brugen af europæisk lovgivning i forhold til Færøerne og Grønland. For det tredje berører EU's finansiering ikke Færøerne og Grønland hverken nu eller efter traktatens ikrafttræden.

KL 16.55

Redegørelsen behandler desuden en eventuel senere ophævelse af de fire danske EU-forbehold. Heller ikke en eventuel afskaffelse af de danske forbehold vil medføre ændringer for Færøerne og Grønland. Eksempelvis indebærer det ikke, at Færøerne og Grønland skal tilslutte sig euroen, selv om Danmark måtte vælge at gøre det på et tidspunkt. Men der kan naturligvis indgås en frivillig aftale fra Grønlands og Færøernes side om anvendelse af euroen som valuta, hvis det ønskes af hjemmestyrerne.

Jeg vil også gerne henvise til den igangværende meget positive proces med modernisering af samarbejdsrelationerne mellem Danmark, Færøerne og Grønland. Der er bred enighed om, at denne fornyelse af rigsfællesskabet sker ud fra et ønske på Færøerne og i Grønland om at påtage sig et større ansvar. Venstre er varm fortaler for denne proces, men vi mener ikke, at der er nogen som helst form for disharmoni mellem denne proces og Danmarks tilslutning til EU-traktaten hverken politisk og juridisk.

Sammenfattende anser Venstre, at forfatningstraktatens konsekvenser for Færøerne og Grønland er grundigt belyst, og Venstre kan på denne baggrund ikke støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat af den nordatlantiske gruppe.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg vil gerne bede ordføreren om at blive stående. Der er et par korte bemærkninger. Den første er hr. Høgni Hoydal.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg hæftede mig ved, at hr. Kristian Pihl Lorentzen var positiv over for, at man ville have disse ting undersøgt, men henviser til den undersøgelse, der allerede foreligger, og siger, at hver en sten er vendt.

Så vil jeg spørge hr. Kristian Pihl Lorentzen: Der står i selve undersøgelsen, som ordføreren refererer til, at der ikke redegøres for andre konsekvenser end de retlige eller for eventuelle videregående virkninger af politisk eller økonomisk art, herunder i forhold til rigsfællesskabet. Hvordan kan hr. Kristian Pihl Lorentzen så være sikker på, at hver sten er vendt i denne sag?

(Kort bemærkning).

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Det er korrekt, at redegørelsen primært beskæftiger sig med de juridiske og retlige konsekvenser. Men det er jo klart, at der er en række politiske og også økonomiske spørgsmål, som de to hjemmestyrer skal tage stilling til efterfølgende.

EU giver nogle rammer, som Danmark har valgt at tilslutte sig, men det er også således, at vi giver frihed til, at Grønland og Færøerne bestemmer deres egne relationer til EU, og sådan vil det også være i en række politiske og økonomiske spørgsmål, som det er klart at de to hjemmestyrer skal tage stilling til her efterfølgende. Her er det jo dansk politik, og det er der bred enighed om, at give maksimal frihed til Grønland og Færøerne og værne om den frihed.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Tak for svaret, som jeg nu ikke mener var et svar på mit spørgsmål. Altså selve redegørelsen fastslår, at der er mange ting, der ikke er undersøgt. Derfor har vi foreslået en undersøgelse, der præcis tager fat der, hvor denne undersøgelse slap.

Så vil jeg spørge hr. Kristian Pihl Lorentzen for at tage et konkret eksempel: Nu siger hr. Kristian Pihl Lorentzen, at Færøerne og Grønland får frihed til at bestemme selv. Men lad os nu tage hvalfangstområdet, der har stor betydning for Færøerne og Grønland, hvis EU beslutter en fælles politik på hvalfangstområdet, hvilken frihed vil Færøerne og Grønland så have til at have egne meninger i disse spørgsmål? Hr. Kristian Pihl Lorentzen henviser til, at man har lavet ny lovgivning for Færøerne og Grønland, men disse lovgivninger siger jo, at Færøerne og Grønland ikke har selvbestemmelsesret i udenrigsan-